

DEN NORSKE KIRKE

Da jeg trengte en neste, var du der?

Oslo, 29. august 2008

Til menighetsråd og ansatte i menighetene

I løpet av det siste halvåret har Norge opplevd en relativt stor økning i antall mennesker som søker asyl. Situasjonen er alvorlig. Samtidig som antallet asylsøkere øker, meldes det om fulle mottak og uro i enkelte kommuner. Mange lokalsamfunn er usikre på hvordan de skal forholde seg til de nye utfordringene – og med god grunn. Å ta i mot mennesker som er på flukt eller søker asyl av andre grunner krever store menneskelige og økonomiske ressurser.

Situasjonen kaller på menneskelig klokskap og diakonal holdning. Vi vet at ansatte og frivillige i Den norske kirke har et stort engasjement og sitter på verdifulle erfaringer i møtet med flyktninger og asylsøkere. Vi henvender oss til menighetene fordi vi tror kirken nå kan bidra på en konstruktiv måte i de lokale samtalene rundt de aktuelle utfordringene.

Det angår kirken

Våre lokalsamfunn er del av et globalt menneskelig fellesskap. Millioner av mennesker er på flukt i verden. Likevel berøres ikke Norge på langt nær så mye av flyktninger som de fattige nabolandene i sør. Som kristne er vi del av en verdensvid kirke. Vi er kalt til å være Guds medarbeidere i verden og ta ansvar for medmennesker i nød. Skriften kaller oss til å ta imot de som er fremmede i landet. Menigheten og lokalmiljøet hører sammen. Når det skjer noe i lokalmiljøet, gjenspeiles det i menighetens liv. Slik er det å være kirke i verden.

Asylsøkere som kommer til vårt land kan ikke klandres for at vi som nasjon har vært for dårlig forberedt på å ta dem imot. Man kan ha ulike meninger om innvandringspolitikk, men denne situasjonen gjelder mennesker som har rett til å søke asyl, og som Norge ut fra menneskerettighetene har forpliktet seg til å vurdere opphold til. Menneskene som kommer hit må ha et sted å bo mens søknaden behandles. Dette må være et trygt sted hvor man verken risikerer å bli trakassert eller utnyttet, og hvor man blir møtt med anstendighet og verdighet. Mottakene må ha forsvarlig bemanning og en rimelig standard. Norge har råd til å følge opp sine internasjonale forpliktelser.

Felles innsats

Fra nasjonalt hold i kirken arbeider vi kontinuerlig for en bedre integreringspolitikk og en mer human flyktning- og asylpolitikk. Sammen med menighetene tror vi at vi kan bidra med en *felles* innsats.

Vi nevner tre områder der menighetene har gode muligheter til å bidra:

- Få lokale politikere i tale. Ta gjerne kontakt med ansvarlige politikere i kommunen. Drøft med dem hva kirken kan bidra med, og utfordre dem på hva kommunen kan gjøre.
- Møt innvandrerne som medmennesker. Å oppholde seg på et asylmottak eller å bosette seg som innvandrere på et nytt sted, kan være ensomt og tøft. Ved å ta kontakt og ønske folk velkommen til lokalsamfunnet, kan det utvikles viktige relasjoner.
- Del gode erfaringer med andre. Flyktninger og asylsøkere tilfører også liv og ressurser til menigheten og lokalsamfunnet. Mange menigheter, samt organisasjoner som Kristent Interkulturelt Arbeid (www.kianorge.no) og Flyktingenettverket til Norges Kristne Råd (www.flyktingenettverket.no) sitter med mye erfaring og tips til lokalt integreringsarbeid.

I menighetene er det mange utfordringer, men også mange ressurser. Alle kan ikke gjøre alt, men alle kan bety noe. Med dette brevet mener vi ikke å bagatellisere en vanskelig situasjon eller å tilby lettvinte løsninger. Men der mennesker møtes, skjer det noe – *der skapes det muligheter*. Det er en grunnleggende erfaring vi bærer med oss. La oss be om at Kristus styrker oss så vi kan vise oss som en neste.

Med ønske om Guds rike velsignelse.

Olav Skjevesland, preses i Bispemøtet
Jens-Petter Johnsen, direktør i Kirkerådet
Frank Grimstad, direktør i Kirkelig arbeidsgiver- og interesseorganisasjon
Olav Fykse Tveit, generalsekretær i Mellomkirkelig råd